

OOST POST

SOERABAJASCHE COURANT.

N° 27 ZEVENDE JAARGANG. 1859

PRIJS VAN INTEEKENING.

Per 6 maanden voor Soerabaya . . . f 750
" " " " Java . . . 9—
" " " " Buitenbezittingen . . . 10—
" " " " Nederland . . . 12—
De OOSTPOST voorschijnt elken Maandag en Donderdag.

MAANDAG 4 APRIL.

PRIJS DER ADVERTENTIEN.

De prijs der ADVERTENTIEN is f 1.— voor elke TIEN WOORDEN; behalve het zegel.
Advertentien met groote letter betalen dubbel.
Iedere herhaling na de twee eerste plaatsingen wordt betaald met de helft van het bedrag der advertentie.

Bij deze Courant behoort een bijvoegsel.

DE OPENSTELLING DER NEGENTIEN HAVENS IN OOST INDIE.

(Vervolg.)

De Amsterdamsche kamer van koophandel trad omtrent de door den Minister aan haar voorgestelde vragen in de navolgende beschouwingen:

Wij achten ons niet geroepen hier een oordeel uit te spreken over het adres. Zijne Majesteit den koning, tegen de openstelling der kleine havens op Java, aang-boden. Dat wij ons daarmede niet in alle opzichten kunnen vereenigen, zal Uwe Excellentie reeds zijn gebleken uit de missive, welke wij de vrijheid namen, den 17den December ll., aan Uwe Excellentie te rigten, en waarbij wij, met het oog op de toen bekende omstandigheden, ons hebben bepaald tot het verzoek, dat de beperking, volgens welke de wollen en katoenen goederen van Nederlandschen oorsprong, in de kleinere open te stellene havens, niet tot het verminderde regt zouden worden toegelaten, mogt worden ingetrokken.

Gaarne stemmen wij echter toe, dat de geheele kwestie sedert van veel wijderen omvang is geworden, vooral ten gevolge van de plaats gehad hebbende discussiën in de Eerste en Tweede Kamer der Staten-Generaal, waardoor het ons in verband met hetgeen in de dagbladen, aangaande de voorgenomen herziening van het Indische tarief, is medegedeeld, vergund werd eenigzins nader met de koloniale handelspolitiek der regering bekend te worden. Die mededeelingen vooral hebben eene algemeene bezorgdheid te weeg gebracht; en als vertegenwoordigers van den handel der hoofdstad achten wij ons verplicht, reeds nu van onze overtuiging te doen blijken, aangaande de grondslagen, waarop de betrekkingen tusschen Nederland en zijne bezittingen in Indie moeten blijven berusten.

Gezegde bezittingen, ontstaan uit kantoren en factorijen door eene particuliere maatschappij opgericht, hebben zich geschiedkundig ontwikkeld tot die schoone kolonie, waarop Nederland met regt roem draagt. Overtuigd, dat het behoud en de ontwikkeling dier bezittingen de krachtigste steun voor den bloei van

het moederland zou opleveren, heeft Nederland voortdurend zijne beste schatten ter bevordering dier oogmerken veil gehad. Tegenover die opofferingen heeft Nederland met regt bij de regeling der koloniale handelsbetrekkingen de belangen van zijnen handel en zijne nijverheid op den voorgrond geplaatst. De bepalingen in de Indische tariefwetgeving opgenomen, ten doel hebbende om, door toepassing van differentieële regten, den uitvoer der landproducten zooveel mogelijk naar het moederland te rigten, en tevens den afzet van de voortbrengselen der Nederlandsche nijverheid aldaar bij voorkeur te bevorderen, berusten op het zoo even gememde beginsel. Wij achten de handhaving van die tweeledige bescherming in de koloniale tarieven, immers nog gedurende geruimen tijd, wenschelijk, omdat de omstandigheden, waarin vooral de fabriekmatige katoennijverheid hier te lande verkeert, van dien aard zijn, dat zij door eene te spoedige vermindering der differentieële regten in Indie, ten gevolge van de overmatige mededinging der Engelschen en Amerikanen, aan gewisse kwijning zou worden prijs gegeven. — De stelling dat hij die meester is van den invoer ook den uitvoer beheerscht, is door de ondervinding te vaak bevestigd geworden, dan dat eene voorzigtige handelsstaatkunde het niet ten pligt zoude maken, het verkrijgen van zoodanig overwigt bij den invoer door onze concurrenten in Indie, ook met het oog op de belangen van den handel van Nederland, binnen de grenzen der bestaande tractaten tegen te gaan.

De voordeelen, welke het Indische tarief der nationale vlag vroeger aanbood, ten gevolge van de scheepvaartwetgeving van 3 Augustus 1850 grootendeels vervallen zijnde, wenscht onze Kamer die bescherming niet slechts niet in het leven te zien terugeroepen, maar verlangt zij eene loijale toepassing van den geest dier wetgeving, ten einde aan de vreemden geen grond tot billijke klagen te geven. Het is daarom, dat wij, nu de meeste vreemde schepen, ook in de Indische vaart met de Nederlandsche schepen zijn gelijk gesteld, van oordeel zijn, dat aan de vreemde bodems moet worden toegestaan overal lading in te nemen, waar dit aan de Nederlandsche schepen wordt vergund.

Eene meer algemeene openstelling van de kleinere havens op Java, alwaar thans bij speciale vergunning particuliere producten ten uitvoer worden ingenomen, moet derhalve als het natuurlijk en noodwendig gevolg van de scheepvaartwetgeving van 1850 worden beschouwd, voor zooverre men althans den regel niet wil bestendigen, ten gevolge waarvan de Nederlandsche schepen met particuliere producten beladen, thans verplicht zijn om in sommige tijden des jaars, met de grootste moeite tegen de moussons, naar eene der hoofdhavens op te werken, ten einde aldaar eene ijdele formaliteit te vervullen, die voor de rederijen groote kosten veroorzaakt en tevens aanzienlijk tijdverlies te weeg brengt. De openstelling van meerdere havens op Java voor uitvoer hebben wij dan ook bij ons bericht van 17 Julij 1853 aan den toenmaligen minister van koloniën, waarvan wij een afschrift hierbij overleggen, in het belang van onzen handel en van onze scheepvaart aanbevolen. Bij genoemd rapport verklaarde onze kamer zich tevens voor de opening voor den invoer van zoodanige havens van Java en Madura, *alwaar zich hieraan behoefte mogt openbaren*. Van deze beperkende bijvoeging is echter door Uwe Excellentie geene melding gemaakt, noch bij gelegenheid van de aanhaling van ons advies in de Staten-generaal, noch in Uwe missive aan de kamer te Rotterdam van den 20sten Januarij ll., welke ons coriëlijk werd medegedeeld, — hetgeen door ons te minder onopgemerkt mag worden gelaten, daar wij ons verzekerd houden, dat, bijaldien in de ordonnantie van den gouverneur-generaal, bij de openstelling der kleinere havens die grens was in acht genomen, de maatregel geen tegenspraak zou hebben ontmoet. Ieder onbevooroordeelde zaakkundige zal toch volmondig erkennen, dat de ten jare 1820 plaats gehad hebbende openstelling voor den invoer van Soerabaya en van Samarang, mitsgaders die van Padang ten jare 1825, voor den bloei van het moederland en van de kolonie bevorderlijk zijn geweest.

Met het oog op de toen verkregen ondervinding, blijven wij de openstelling van enige havens op Java voor den invoer, ook nu nog in beginsel als wenschelijk beschouwen, mits het tarief van regten aldaar behoorlijk kunne gehandhaafd worden. Zoowel voor

EEN WINTERNACHT.

DOOR

J. J. CREMER.

II.

EEN ANDER VERTREK.

(Vervolg en slot)

Buiten loeide de koude wind steeds bulderend en fluitend; buiten swaaid de wintervorst haar ijzeren schepter, en — binnen de huizen der rijken, was het warm en wel en overvloed; daar zaten ze vrolijk en koutend bijeen: en — buiten liep een wanhopig vader, met het lijk van zijn kind, met akelige voornemens rond, en in de hut welke hij verliet, was het vuur uitgedoofd en sat zijn weenende vrouw te bibberen, terwijl ze haar drie achtergebleven kinderen met haar zwakken adem in 't leven zocht te behouden; en — binnen in de huishoudkamer van den ontvanger daar zat hij, die wel twintig gulden in de vier maanden voor noodlijdenden had uitbetaald, en toch wel vijftig gulden aan den baron van Drumpel op één avond verliezen kon; daar zat de beschonkene in den leuningstoel, met de bedriegelijke som van drie honderd gulden voor den Holsteiner in den zak; en — buiten liep een andere man, die niets, niets te branden of te eten had; daar liep hij, de ongelukkige, die toch een gulden in de week van de diakenie en soep van de soepcommissie kreeg.

Ginds lag hij, de weldoervoede ontvanger, die gezegd had: geef den kinderen lucht, geef ze krachtig voedsel, bewaar ze voor kou of hitte en gij zult sterke menschen vormen, en — buiten liep de man, die door siekte had inge-

teerd, die geen werk en geen geld had, en in zijn armen lag het kind, dat krachtig voedsel en dekfel had noodig gehad, terwijl er in de hut nog drie waren achtergebleven, die met hunne moeder ook honger leden en kou; en — boven op de kinderslaapkamer lagen de kleinen van den heer Wester zoo warm en goed in hunne heerlijke bedjes, daar sliep dat schalksche knaapje, dat geen kookjes lustte en zoo geestig knorren kon, met de rozen op de wangen. — Daar boven op de logeerkamer daar sliep de man, die op den grindweg, met aerng, zoo veel goeds had kunnen doen, maar die bang voor de armoede geweest was. Boven onder het donzendekbedje sliep hij, die mede gelagchen had, omdat men de armoede bespottte; omdat men het dwaasheid noemde, Gods seggen over Zijne gaven af te smeeken; daar sliep hij, die bevreesd was geweest om voor den verloochenden God te verschijnen; hij sliep er en droomde: dat een armoedig man, hem op den grindweg, dringend om een aalmoes smeekte; hoe hij dien ongelukkige een gift onthield en de rampzalige toen met den naren kreet van hulp! moord! naast hem nederviel, waarna hij stijf en roerloos bleef liggen.

Stemt gij ons toe, waarde lezer, dat er hier en elders avonds, als bij den ontvanger Wester, worden doorgebracht, o, nordeel dan niet, dat het avondje bij Kobus overdreven geschilderd is. Hervondt gij, in die eerste huishoudkamer, beelden die u bekend zijn; o, haal dan over de tafereelen in de huishoudkamer van Kobus Knor niet weifelend de schouders op. Neen, verzekeren wij u dat de eerste schilderij voor 't grootste deel naar 't leven werd geteekend, de tweede is haar getrouwe tegenhanger — geleefte gij ons niet. ga dan en onderzoek wanneer

de winter zijn kouden adem over dorpen en steden laat gaan, en zeker — althans in vele oorden van ons vaderland — zult gij vinden 't geen wij u schetsten. Een intrigue, lieve lezer, hebben wij niet, maar gaarne melden wij nog, dat de ongelukkige Kobus, die zijn misdadige plannen verworpen had, 's morgens door de nachtwacht van O., met het lijke van zijn kind, in den ellendigsten toestand gevonden werd; dat hij door die nachtwacht, met behulp van een zijner makkers, naar de woning des eersten gebragt werd; en daar, met Gods hulpe, door den kundigen arts, in het schier uitgedoofde leven werd terug geroepen.

Ernstig trok zich de gemeente verder het lot van het ongelukkige huisgezin aan, en Kobus Knor behoeft thans uwe aalmoezen niet meer.

Wester, met Wim en vriend Bar narden den volgenden dag in de sierlijke slede lustig door 't dorp, en — in de Rostam van 't geval hoorende, wierp ook de ontvanger twee rijksdaalders in de bus, voor die arme menschen — och, zoo kwaad was hij niet — en Bar deed hetzelfde, mischien nog wel iets meer, en zeide, terwijl hij weder in de slede stapte: „Ja, als ik dat op weg ook geweten had!” En wij, waarde lezers, schoon wij zeer wel weten, dat er de zoodanigen zijn als wij schilderden, wij weten het even zeer, dat er zich in ons Vaderland nog duizenden bevinden, die — om bij onze handeling te blijven — Kennolden kunnen genoemd worden.

Veel, zeer veel wordt er gegeven, maar — de armoede die zich het bedelen schaamt, en slechts in den uitersten nood de bevende handen uitstrekt, wij bidden het, mogt zij nog meer worden opgezocht door de rijken, door de rijken die zooveel genieten, al genieten ze meer Gode welgevallig dan de Westers en Bars.

den handel en de nijverheid van Nederland, als voor de verbruikers in Indie, zal immers een minder kostbare toevoer op den afzet van manufacturen en andere producten onzer industrie gunstig terugwerken. Thans worden de zendingen voor de kustplaatsen bezwaard met de onkosten in de hoofdhavens, met commissie, assurantie, vracht der kustvaarders, en gaat met de expeditie derwaarts altijd veel tijd verloren, alle welke bezwaren bij de openstelling dier havens zouden vervallen.

Onze hoofdbedenking geldt dan ook, gelijk wij reeds opmerkten, niet het beginsel van den maatregel, maar wel de wijze waarop hij in werking zou worden gebracht, daar wij van oordeel zijn, dat geene nieuwe haven behoort te worden geopend, tenzij aldaar dadelijk een voldoende en geoefend personeel tot de heffing der in- en uitgaande regten aanwezig zij. Kan aan die voorwaarde, zoo als uit de latere mededeelingen van Uwe Excellentie is op te maken in Indië niet volledig worden voldaan, dan schten wij de openstelling nadeelig, en dit te meer omdat men hieruit aanleiding zou kunnen nemen tot handhaving van het besluit, om het certificaat van Nederlandsche oorsprong in gezegde havens niet te erkennen. In verband met onze reeds aangehaalde voordragt van 17 December ll., behoeven wij nauwelijks te herinneren, dat die bepaling ons voorkomt in ieder opzigt voor onzen handel en onze nijverheid schadelijk te zullen werken.

Wij vertrouwen, dat het aangevoerde voldoende zal zijn om in het algemeen van onze zienswijze te doen blijken, en vermeenen alsnu te kunnen overgaan tot de beantwoording van de door Uwe Excellentie aan ons gerigte vragen.

1°. Zal de ordonnantie van den gouverneur-generaal van Nederlandsch Indie van 13 Mei 1858 worden gehandhaafd, dan wel ingetrokken?

De kamer kan op deze vraag moeilijk een bepaald antwoord geven. Zoo als uit het volgende blijkt, acht zij niet wenschelijk, dat de ordonnantie onveranderd blijve bestaan. De tijd wanneer en de wijze waarop deze herziening zal plaats hebben, moet zij aan de regering overlaten. Vele omstandigheden haar onbekend, kunnen daarop invloed uitoefenen.

2°. Zullen de twee op Sumatra en de een op Borneo open te stellen havens zoowel voor den in- als voor den uitvoer geopend zijn?

De kamer ziet de noodzakelijkheid van het openen van meer havens op Sumatra en Borneo niet in, ten ware lokale omstandigheden aan deze nieuwe havens meer bloei mogten voorspellen dan aan de kleine reeds op Sumatra en Borneo geopend, en waarvan volgens UExc. verklaring, genoegzaam geen gebruik wordt gemaakt.

3°. Zullen de 16 havens op Java enkel voor den uitvoer geopend zijn?

4°. Zullen enkele der bedoelde 16 havens voor den invoer worden opengesteld, en zoo ja, welke?

Deze beide vragen wenscht de kamer te gelijker tijd te beantwoorden, om het naauwe verband, dat tusschen dezelve bestaat.

De kamer is voor het openstellen voor den uitvoer, van al die havens, welke voor den afvoer van producten van belang kunnen worden geacht, waardoor dan het verzeilen naar de hoofd-havens vervalt.

Het openstellen van al deze havens voor den invoer acht de kamer niet wenschelijk. Zij kan zich niet voorstellen, daaraan behoefte bestaat en voorziet daaruit groote moeilijkheden.

Ken geringer getal komt haar voldoende voor. De aanwijzing daarvan te doen door het bestuur op Java, dat in die keuze, onder anderen zoude moeten worden geleid door:

meerder of minder afstand van de drie hoofdhavens; beter of minder goede gelegenheid tot vervoer der aangebrachte goederen naar de binnenlanden; de veiligheid der havens als ligplaats van schepen; en de talrijkheid der bevolking in de nabijheid gevestigd.

5°. Zal het onder No. 46 van het Indische Staatsblad van 1841 opgenomen besluit van den gouverneur-generaal van Nederlandsch Indie geheel worden ingetrokken zoowel waar het thans werkt, als waar het met 31 Mei aanstaande in werking zou komen?

De kamer wenscht dat in iedere haven, die is open gesteld of waar dit het geval zal zijn, het stelsel van differentie regten, zoowel bij den uit- als bij den invoer worde toegepast, en dus ook de certificaten van Nederlandschen oorsprong worden erkend. Indien daartegen eenig bezwaar mogt bestaan, behooren deze havens gesloten te blijven, tot dat dit bezwaar uit den weg is geruimd.

Ten slotte dringen wij er bij Uwe Excellentie met nadruk op aan, dat slechts dan in Indië havens mogen worden opengesteld wanneer het Indisch gouvernement verzekerd is te behoorlijk met bekwame en eerlijke ambtenaren te kunnen bezetten.

De Kamer van Koophandel en Fabrieken te Amsterdam.

(Wordt vervolgd.)

OFFICIEEL GEDRUKTE.

JAVASCHE COURANT
van den 26sten Maart 1859 No. 25.

IN NAAM DES KONINGS! DE GOUVERNEUR-GENERAAL VAN NEDERLANDSCH INDIE.

Den Raad van Nederlandsch-Indië gehoord;
Allen die deze zullen zien of hooren lezen Salut!
doet te weten:

Dat Hij, voldoende aan de daartoe ontvangene bevelen van den Minister van Kolonien;

Letende op de artikelen 20, 29, 31 en 33 van het reglement op het beleid der Regering van Nederland-sch Indië;

Heeft goedgevonden en verstaan;

Art. 1. Wordt verklaard, dat de openstelling voor den algemeenen handel der havens, aangewezen in de ordonnantie van 31 Mei 1858 (staatsblad no. 65), zich niet nitrekt tot den invoer van wollen en katoenen goederen, vervaardigd bewesten de Knaap de Goede Hoop en aangevoerd van plaatsen gelegen buiten Nederland-sch Indië, of van Nederlandsch-Indische vrijhavens; blijvende mitdien de invoer daarvan in die nieuwlings opengestelde havens vooreerst verboden, tot dat dienaangaande anders zal zijn bepaald.

Art. 2. Deze ordonnantie treedt in werking gelijktijdig met die van 31 Mei 1858, (staatsblad no. 65).

En opdat niemand hiervan onwetendheid voorwende, zal deze in het staatsblad van Nederlandsch Indië geplaatst, en, voor zooveel nodig, in de Indische en Chinese talen worden aangepikt.

Gedaan te BUITENZORG, den 25sten Maart 1859.

CHS. F. PAHUD.

De Algemeene Secretaris,
A. LOUDON.

(Staatsblad no. 13)

Bij Koninklijk besluit van den 8ten Februarij 1859, no. 64, zijn de na te noemene personen, die zich bij de verovering van Djambi op den 6den September 1858 hebben onderscheiden,

BEVORDERD:

Tot ridders der derde klasse van de militaire Willems orde, de ridders der vierde klasse dier orde M. F. Courier dit Dubekart, kapitein luitenant ter zee, kommandant der maritieme middelen der expeditie.

J. W. C. van Langen, majoor, kommandant der expeditie, J. F. Bockerus, kapitein, chef van den staf der expeditie, en C. M. H. Kroesen, kapitein (thans majoor), de drie laatste van het wapen der infanterie van het leger in Nederlandsch-Indië,

BENOEMD:

Tot ridders der orde van den Nederlandschen Leeuw, de resident van Palembang P. T. Couperus.

Tot ridders der vierde klasse van de militaire Willems-orde, de kapitein luitenant ter zee, kommandant van Z. M. stoomschip Celebes E. M. C. Bank, de luitenant ter zee der tweede klasse, eerste officier aan boord van Z. M. stoomschip Celebes W. Stuijterman van Loo,

de luitenant ter zee der tweede klasse, als adjutant toegevoegd aan den kommandant der landmagt R. J. A. Bourgeois,

de luitenant ter zee der tweede klasse, behorende tot de landings divisie, J. D. J. van der Horst Spies, W. Steffens, jhr. E. P. E. de Siuers en W. L. A. Gericke, de officier van gezondheid der derde klasse bij de marine, behorende tot de landings divisie, J. Letzer,

de kwartiermeester, behorende tot de landings divisie J. J. Bijl,

de eerste bootsmansmaat, behorende tot de landings divisie K. Ruisenlaal,

de matroos der eerste klasse, dienende op Z. M. stoomschip Celebes W. Flipse,

de matroos der tweede klasse, dienende op Z. M. stoomschip Celebes J. C. Hopman,

de vuurwerker der tweede klasse, dienende op Z. M. stoomschip Celebes J. W. de Kort,

de machinist der derde klasse, dienende op Z. M. stoomschip Admiral van Kinsbergen J. W. Voskuil,

de matroos der derde klasse, behorende tot de landings divisie H. C. Schreuder,

de eerste luitenant van het wapen der Infanterie L. J. F. A. de Looze,

de eerste luitenant van het wapen der Artillerie E. J. W. W. van Dampster,

de eerste luitenant van het wapen der Genie en Sappeurs J. K. Plum Mentis,

de furiër van het wapen der Infanterie A. O. J. Arntzen, en

de furiër van het wapen der Infanterie H. Ligvoet, de vijf laatste van het Leger in Nederlandsch Indië.

CIVIEL DEPARTEMENT.

BEKEND EN TOEGELATEN:

Krachtens het Koninklijk besluit van 19 April 1858, no. 37, de heer Hassan Fudbe Rodolphe Carton, als vice-consul van België te Soerabaya.

Militair Departement.

ONTSLAEN:

Op zijn verzoek, eervol, uit Z. M. militaire dienst, met behoud van regt op pensioen, de architect der eerste klasse bij de genie te Willem I, A. Thijssen.

BENOEMD:

Tot intendant der eerste klasse (hoofd-intendant) der militaire administratie, de intendant der tweede klasse J. J. van Kemmerik.

BEKENDMAKING.

Naar aanleiding van de in de Javascbe Courant van den 26sten Maart jl. No. 25 geplaatste advertentie van den Directeur der producten en civiele magazijnen en met in-trekking van dezerzijdsche bekendmaking dd. 23 December 1858, No. 6351/23, brengt de ondergeteekende Resident van Soerabaya bij deze ter kennis van het algemeen: dat de postpakketten bestemd voor de verzending naar Europa met de overland-mail gedurende de volgende maanden van dit jaar bij het postkantoor te Soerabaya zullen gesloten worden op de ondervolgende dagen, des middags ten 4 ure.

In de maand April	op den 4den en 18den.
" " Mei	" " 2den " 19den.
" " Junij	" " 2den " 19den.
" " Julij	" " 2den " 20den.
" " Augustus	" " 3den " 18den.
" " September	" " 2den " 18den.
" " October	" " 3den " 19den.
" " November	" " 2den " 18den.
" " December	" " 3den " 19den.

SOERABAYA, De Resident voornoemd,
1 April 1859. (390) VAN DER WIJCK.

(Voor het land.) Op Zaterdag den 9den April 1859, zal, krachtens magtiging van den Directeur der producten en civiele Magazijnen, bij missive dd. 16 dezer No. 1681, voor s'lands pakhuise alhier, ten overstaan van den algemeenen pakhuismeester, publiek worden verkocht eene voor de verzending naar Nederland afgekeurde hoeveelheid van p. m. 800 krandsjans vochtige Gouvernements suiker, van het oogstjaar 1858, oorspronkelijk g'keurd voor No. 18, doch thans verkocht wordende zoo als zij daar is liggende, afkomstig uit de Residentie Soerabaya, op de volgende voorwaarden:

1° De verkoop geschiedt per picol, bij kavelingen van 10 krandsjans van p. m. 3½ picols ieder.

2° De tarra wordt naar gebruik berekend.

3° De verkoop geschiedt tegen het gewone drie maandenlijksche crediet.

4° De suiker moet binnen 15 dagen na den dag van verkoop worden afgehaald, bij gebreke waarvan de koper na dien tijd voor elken onafgehaalden picol suiker een cent pakhuishuur voor elken dag betaalt.

SOERABAYA, De Resident
den 24sten Maart 1859. (372) VAN DER WYCK.

(Voor het land.) De Assistent Resident van Grissie, als daartoe door den Resident van Soerabaya gemagtigd, maakt bij deze bekend, dat te Grissie op Zaterdag den 2den April aanstaande, des voormiddags ten 9 uren, ten behoeve van den lande, aan den meest biedende publiek voor afbraak zal worden verkocht een planken met pannen gedekt huis en bijgebouwen, staande op het erf bij de Gouvernements lagere school te Grissie; onder voorwaarde dat de afbraak binnen eene maand na den verkoop moet zijn ontvreemd en van de houtwerken gratis aan den lande moeten worden afgestaan vier paneel-deuren met darsel-ver stijlers.

GRISSE, De Assistent Resident.
16 Maart 1859. (378) CASTENS.

BEKENDMAKING.

De naar Muntok overtevoeren hoeveelheid Steenko-
len, bedoeld bij de advertentie van den Directeur der Producten en Civiele Magazijnen d.d. 13 dezer geinse-reerd in de Javascbe Courant van den 19 en 23 dezer No. 23 en 24, is alsnu gesteld op 650 in stede van 400 ton. (388)

SOERABAYA, De Resident,
31 Maart 1859. VAN DER WIJCK.

VENDU-DEPARTEMENT.

VERKOOPING.

Op Dinsdag den 5den April 1859.

Voor de toke van de heeren Martens & Co in de stad.

Op Woensdag den 6den April 1859.

Voor het Entrepôt alhier.

Op Donderdag den 7den April 1859.

Voor de woning van den Heer J. Hageman J. O. Z. te Krabangar.

ADVERTENTIE.

HUWELIJKEN.

A. S. FRANSSEN VAN DE PUTTE.
H. P. VAN WEELDEREN.
 's GRAVENHAGE, den 27sten Januarij 1859. (395)

VENDUTIE

Op Dingsdag den 5den April a. s.
 voor de toko van

MARTENS & CO.

MEERVINDERLS ZONDER RESERVE, VAN
 200 KISTJES ZEEP, 2 KISTEN, 70 DOZIJN
 WATERGLAZEN, 25 DOZIJN KURKENTREKKERS,
 8 VATEN 186 DOZIJN DRUK SCHRIJF en CO-
 PIERBRIJF, 8 KISTEN TIMMERMAN'S-GERRED-
 SCHAPPEN, 2 KISTEN 100 DOZIJN GEPAR-
 FJMEERDE ZEEP, 50 DOZIJN KURKETREK-
 KERS met plaatgemonteerd, 50 GROOTE BLIKKEN
 SARJINES, 25 KISTEN MUURTEGELTJES, 648
 STUKKEN SCHILDERIJKOORD, 2 KISTEN VER-
 TINDE BRAAD EN KOOKPANNEN van diverse
 grootte, 35 IJZEREN LEDIKANTEN, 1 VAT 60
 DOZIJN BORDEN, 1 VAT WASCHSTELLEN;
 COMPLETE EETSERVIEZEN, voor 12 personen;
 HEMDEN in diverse fijnen; GERUIT, GE-
 DAMMEERD en GESTREKT KLAMBOEGOD,
 VOERINGGAAS, EFFEEN NETELDOEKEN, WITTE
 ZAKDOEKEN, KINDERKOUSSEN en SOKKEN;
 WAJERS; ZIJDEN STOFFEN; WIT PIQUE;
 BAREGES, ZIJDEN PARASOLS, puik purke AN-
 CHOVIS en ROODE WIJN (Paullac Medoc); KENIG
 MEUBELAIR, en hetgeen verder te voorschijn zal
 worden gebracht. (381)

VENDUTIE

Op Woensdag den 6den April a. s.

zal door D. D. VAN BORCKHOLTZ, voor reke-
 ning van belanghebbenden publiek worden verkocht
 het Engelsch Clipper-Barkschip **MARION MAC-
 INTYRE**, kapt. J. LITTLE, ladende circa 400
 tonnen, in 1851 te Liverpool gebouwd, met dezelfde
 Masten, Stengen, raa's, staand en loopend
 want, een compleet stel zeilen, twee an-
 kers, Kettingen enz. zoo als hetzelfde alhier
 ter reede is liggende.

DAARNA

de over-compleete Inventaris van bovengenoemd
 schip, bestaande uit eenige zellen, touwwerk,
 scheepsgereedschap enz.

Nadere informatie te bekomen bij Kapt. J. LITTLE,
 aan boord, en bij

De Agenten,
FRASER KATON & CO.
 (348)

Op de vendutie van den 6den April a. s.

D. D. VAN BORCKHOLTZ.

Zullen nog worden verkocht:

2 CHRONOMETERS.
 2 COMPASSEN.
 1 SEXTANT.
 1 TELESCOOP.
 1 SCHEEPSROEPER.
 1 PISTOOL, 6 SABELS, en EENIGE ZEEVAART
 KUNDIGE BOEKEN en ZEEKAARTEN.
 (364)

VENDUTIE.

Op Woensdag den 6den April a. s.

zal door D. D. VAN BORCKHOLTZ, voor rekening
 van belanghebbenden, in het Entrepotpakhuis, achter
 het kantoor van In- en- Uitgaande Regten, publiek
 worden verkocht, de gedeeltelijke Lading van
 de Engelsche clipper bark **MARION MACIN-
 TYRE**, Kapt. J. LITTLE, bestaande uit:

circa 600 Heele- en
 „ 100 Halve kisten Congou thee, waarvan
 de kisten min of meer gebroken zijn.
 „ 58 Heele- en
 „ 45 Halve kisten Congou thee, (min of
 meer door zeewater beschadigd.)
 „ 516 Heele- en
 „ 772 Halve kisten thee, (zwaar beschadigd).
 (347)

LANDRAAD.

VENDUTIE.

Op Donderdag den 7den April 1859.

Voor de woning van J. HAGEMAN J. Cz.

ECHE BLOEDKORALEN, enz. (379)

PUBLIEKE VENDUTIE TE SOERABAYA.

Op eenen nader te bepalen dag, van HET KAN-
 TOOR en PAKHUIS, vroeger geoccupeerd door de
 firma RUYL CRAMER & Co, aldaar.

Nadere inlichtingen zijn te bekomen bij de Heeren
 SCHIMMELPENNING & Co te Soerabaya, en alhier bij

BATAVIA, De Liquidatoren der firma's
 18 Maart 1859. DE WEEKDT RUYL & Co, en
 RUYL CRAMER & Co.
 W. RUEB.
 D. BAUDUIN.
 (355) WJ. VAN DEN BROEK.

VENDUTIE

Op Dingsdag den 19den April 1859.

des avonds ten half acht ure.

DOOR

E. FUHR & CO.

Te houden in een nader aan te wijzen lokaal.
 Van EENE UTMUNTENDE VERZAMELING
 BOEKWERKEN, meest allen geheel nieuw, en waar-
 van de Catalogus, die op franco aanvraag gratis ver-
 krijgbaar is, met deze courant algemeen verspreid
 wordt.

Commissien worden aangenomen. (394)

VERTREK VAN STOOMSCHEPEN.

HET STOOMSCHIP BANDA,

GEZAGVOERDER W. VOGEL.

Vertrekt naar BATAVIA via SA-
 MARANG, op Zondag den 10den
 aanstaande. Adres, bij

W. CORES DE VRIES. (397)

DE STOOMBOOT KRATON.

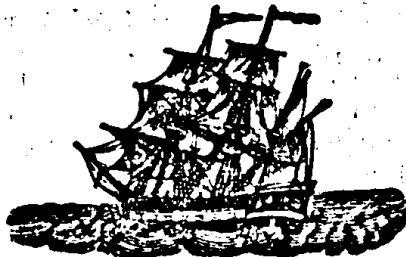
Zal op Zaterdag den 9den
 deser, ter gelegenheid van
 de Houtvendutie te Podjoe
 nabij Grisse, 's morgens ten
 6 uren naar GRISSE ver-
 trekken, en na afloop der vendutie naar SOERABAYA
 terugkeeren.

Voor Passage vervoeg men zich bij
 (402) MAJOR MATZEN & CO.

VERTREK VAN SCHEPEN.

VRACHT EN PASSAGE

NAAR NEDERLAND.

Wordt aangeboden per
 het nieuwgebouwd extra
 snelzeilende barkschip

PH. SAMHIRI,
 gevoerd door kapt. G.
 G. LION.
 om aanvaug der maand

Mei te vertrekken.

Genoemd schip heeft ruime inrigtingen voor pas-
 sagiers voert eenen geexamineerden Scheepsgenees-
 heer en is voorzien van eene badkamer.

Adres bij Le Agenten.
 (375) B. KOPERSMIT & CO.

WORDT GEVRAAGD.

Een geschikt persoon, tot het geven van middel-
 baar onderwijs aan drie jongens, waarvan de oudste
 elf jaar is, tegen kost, inwoning en goed salaris.

Adres La. M. A. bij E. FUHR & Co te Soera-
 bay. Brieven franco. (400)

EEN JONG MENSCH, Nederlander van geboor-
 te, vroeger werkzaam op eene Suikerfabriek, en thans
 nog bij eene tabaks-onderneming geëmployeerd, doch
 door bijzondere omstandigheden buiten betrekking
 zullende zijn, zag zich gaarne weder bij eene lande-
 lijke onderneming geplaatst.

Tot informatie kan dienen dat hij van goede ge-
 tuigschriften is voorzien en goed met de inlanders
 kan omgaan.

Adres onder Lt. W. bij de uitgevers van de Oost-
 post. (384)

De ondergeteekende beveelt zich aan tot het ge-
 ven van lessen op de fluit en clarinet.

WEIDNER.

W. Condition te bevragen bij de uitgevers deser. (385)

Op eene landelijke Onderneming in den Oosthoek
 wordt gevraagd EEN GEEMPLOYEERDE; liefst Euro-
 peaan van geboorte.

Kennis van de inlandsche talen en geschiktheid
 om met den Inlander omtegaan zijn hoofdvereischten.
 Brieven franco: L. Z. Bureau Oost Post. (371)

Het Kantoor van Mr. C. G. DE BEUS, Advocaat
 en Prokureur, wordt met primo April ver-
 plaatst naar het huis vroeger bewoond door Dr.
 ONNEN. (386)

Kantooraja Advokaat en Prokureur Mr. C.
 G. DE BEUS, moelai dari tanggal 1 boelan April
 die pegang diebekas roemanja Dokter ONNEN.
 (387)

De ondergeteekende heeft op heden alhier geopend
 een Huis van Commissie en Negotie onder de firma
MAC LENNAN & CO. en aan de Heeren F. W.
 MULLER en R. HISSINK DZ. de generale
 volmagt verleend.

JOHN ALEX. MAC LENNAN.

SOERABAYA 30 Maart 1859. (388)

De ondergeteekende heeft heden een handelshuis
 onder de firma

E. TEN BRINCK & CO.

alhier opgericht.

SOERABAYA, E. TEN BRINCK.
 1 April 1859. (399)

Bij acte op ultimo Maart 11, voor den waarne-
 menden Notaris Mr. T. A. KLINKHAMER, te Soera-
 baya verleden, hebben HO BAN SING en HO
 BAN HOK, onder de firma HO BAN SING & CO,
 aangegaan eene overeenkomst van vennootschap tot
 het drijven van handel in het algemeen. — Deze
 vennootschap vangt aan met primo April a. k. en is
 aangegaan voor onbepaalden tijd; beide vennoten
 hebben de teekening der firma, behalve tot het aan-
 stellen van gemagtigden, het opnemen van gelden
 en het verbinden der firma als borge, tot welke han-
 delingen beider handteekening gevorderd wordt.

De tijdelijk wd. Notaris.

(391) T. A. KLINKHAMER.

De zaken alhier gedreven door den handelaar
 HO HOEN TOEAN, worden van af heden geli-
 kwideerd, terwijl met de likwidatie der uitstaande za-
 ken zijn zoon HO BANSING is belast.

SOERABAYA, De generale gemagtigden,
 31 Maart 1859. LIM BING LIANG.
 (392) KHO TJAN HOK.

TEHUUR

Tegen den 15den April a. s. HET HUIS, vroe-
 ger bewoond door den Consul KEEVEL.
 Te bevragen bij Mevrouw DE WED. MULDER.
 (393)

TEHUUR

EEN RUIM en LUCHTIG HUIS gelegen
 te Kalie Anjar.

Te bevragen, bij
 (380) P. VAN DRONGELEN.

D. FRIEDLANDER

is verhuisd naar het huis, vroeger bewoond door
 Dr. ONNEN bij de Simpangche poort. (400)

BIJ

MOSSEMBEKER & CO.

In het lokaal, vroeger geoccupeerd door de Heeren
 ASSCHENBERGH & Co, en in het lokaal van PEREIRA
 & Co in likwidatie, in de Werfstraat, zijn steeds
 voorhanden de onderstaande artikelen als:

GROOTE SPIEGELS, SCHILDERIJEN, ENGEL-
 SCHE HANG en TAFEL-LAMPEN, MODERATEUR-
 LAMPEN, HANGSTOLPEN, PORCELEINEN TA-
 FEL-SERVIEZEN van 12 tot 300 personen, THEE-
 SERVIEZEN, DRANK en ZUURSTELLEN, OLIE en
 AZIJN-STELLEN, alle soorten van GLASWERK,
 VINGER GLAZEN, KRISTALLEN KARAFFEN POR-
 CELEINEN WASCH-TELLEN, PRESENT-KOPJES,
 GEKLEURDE GLAZEN, HAGELTASSCHEN, VELD-
 FLESSCHEN, KRUIDHORENS, HAGELS van No. 1
 tot 9. KOETSIER en POLKA-HOEDEN, MANILLA
 SIGAREN, No. 1 en 2. FRAAIJE ETAGEREVOOR-
 WERPEN, WANDELSTOKKEN, BENDIJ-ZWEEPEN
 en CARWATSEN, alle soorten van PROVISIEN,
 DRANKEN enz. (380)

BOEKHANDEL VAN E. FUHRI & CO.

TE SOERABAYA.

Bij de ondergeteekenden is de intekening gepend op het werk, getiteld:

Professor S. G. BLEEKRODE, Nieuw-Tijdschrift, gewijd aan alle vakken van volks-vijft, nijverheid, landbouw, mijnwezen, handel, spoorwegen, telegraphie en scheepvaart.

Dit tijdschrift, dat van den aanvang van dit jaar in Nederland het licht ziet, zal in maandelijksche of twee maandelijksche afleveringen van drie of zes vel geregeld verschijnen.

De Intekenprijs naar Nederlandsch Indie is, vooruit te betalen per jaar,

Per scheepsgelegenheid f 10.--

Per mail 14.--

(396) E. FUHRI & C.

PAPIERHANDEL

VAN

GEER. GIMBERG & CO.

ONTVANGEN:

Afgesneden PROPATRIA.

VELIN SCHRIJFPAPIER in diverse soorten.

Bijzonder FRAAI en ZWAAR WIT en

AZURE POSTPAPIER in octavo en kwarto formaat.

WIT en AZURE MAILPAPIER.

ROUWPOST.

Groot en klein MEDIAAN PAPIER.

PAPIER SANS FIN en ander TEEKENPAPIER.

VLOEI-, CARDOES- en BORDPAPIER.

ENVELOPPES in soorten. (398)

BOEKHANDEL E. FUHRI & CO.

VERKRIJGBAAR.

NAAM-EN-RANGLIJST DER OFFICIEREN BIJ DE LAND-EN-ZEEMAGT in Nederlandsch Indie voor het jaar 1859, à f 2. contant. (276)

OP ALGEMEEN VEREEREND VERZOEK

Met vergunning van den Resident van Soerabaya, zullen

J. B. VRUGTMAN en ZON en E. CONSTANT de eer hebben te geven een

TWEDE CONCERT

Op Donderdag den 7den April 1859.

IN HET

LOCAAL VAN DEN SCHOUWBURG.

De Programma's zullen in tijds worden bekend gemaakt. (389)

SOCIETEIT CONCORDIA

door tusschengekome omstandigheden is tot den 9den April a. s., uitgesteld het

THE-DANSANT.

tegen den 2den April aangekondigd.

De Secretaris,
STOELMAN.

(369).

SOERABAYA, den 4den April 1859.

Bij het ter perse leggen dezes ontvingen wij de Java-
sche Courant van den 30sten Maart II. No. 26, dewelke in
dezes Officieel gedeelte de volgende beschikkingen bevat:

Bij besluit van Zijne Excellentie den Gouverneur-Generaal, van den 27sten Maart 1859, no. 1, is de tijdelijk waarneming van het ambt van vice president van den Raad van Nederlandsch-Indie, opgevolgd door het overlijden van den titularis P. J. B. de Peres, opgedragen aan het oudste in benoeming van de aanwezige leden van dien Raad, mr. A. Prins.

Civil Departement.

ONTSLAGEN:

Op zijn verzoek, eervol, uit 's lands dienst, met behoud van regt op pensioen, de ambtenaar op wachtgeld J. A. Batist.

Op zijn verzoek, eervol, uit 's lands dienst, met behoud van regt op pensioen, de opstener der wegen te Kotta Mombang, afdeeling Priaman (Sumatra's Westkust), P. Botellho.

BEHOEFT:

Tot administrateur der timbjoen in het distrikt Blinjo (eiland Banka), de tweede algemeene pakhuismeester te Batavia F. F. J. van Hengst.

Militair Departement.

ONTSLAGEN:

Op zijn verzoek, eervol, uit Z. M. militaire dienst, met behoud van regt op pensioen, de kapitein der infanterie P. M. Gallas.

BEVORDERD:

Tot eersten luitenant bij het regiment O. I. kavallerie, de tweede luitenant F. Bovens, van het regiment.

BIJ HET WAPEN DER INFANTERIE,

BEVORDERD:

Tot eerste luitenant:

Bij het 5de bataillon (Celebes), de tweede luitenant M. E. van Zijl, van het bataillon.

Bij het 6de bataillon, de tweede luitenant-adjudant J. G. D. Oberschorffbeide, van het bataillon; met bepaling, dat hij in de betrekking van adjudant zal continueren.

Bij het 11de bataillon, de tweede luitenant H. M. Tersteeg, van het bataillon.

Bij het 12de bataillon, de tweede luitenant J. J. Aitton, van het bataillon.

Bij het 14de bataillon, de tweede luitenant L. A. van den Berg, van het bataillon.

Bij het garnisoens-bataillon der Wester-Afdeeling van Borneo, de tweede luitenant J. W. Themmen, van het bataillon.

Bij het garnisoens-bataillon van Celebes en Onderhoorigheden, de tweede luitenant G. L. N. Britt, van het bataillon.

Bij de normaal schietschool te Meester Cornelis, de tweede luitenant-instructeur A. M. de Buck, met bepaling, dat hij in zijne tegenwoordige betrekking zal continueren.

Marine Departement.

ONTSLAGEN:

Eervol, wegens ziekte, uit zijne betrekking, onder toekenning van wachtgeld, de hoofdkommissie bij het komdement der zeemagt en de inspectie der marine, J. J. Winsser.

In ons vóórlaatste Nummer deelden wij onzen lezers de treurige tijding mede van het afsterven van den heer P. J. B. DE PERES, vice President van den Raad van Nederlandsch Indie, Gouvernements-Commissaris voor de zaken van Boni, op den 18 den der vorige maand te Badjoa, alsmede de aankomst alhier met Z. M. stoomschip Merapi van het stoffelijk overschot des overledenen en het voornemen om het lijk, volgens daartoe vastgesteld programma, alhier op den 29 sten Maart l.l. op plegtige wijze ter aarde te bestellen.

Volgaarne vermelden wij thans eenige nadere bijzonderheden omtrent deze treurige plegtigheid.

Nadat in den namiddag van Zondag den 27sten dezer aan het hoofd van het gewestelijk Bestuur, het verlangen der weduwe, per telegraaf, was kenbaar gemaakt dat het stoffelijk overschot te dezer stede soude worden ter ruste gelegd, werden de noodige maatregelen daartoe getroffen en eene Commissie benoemd tot regeling van alles wat tot de plegtigheid betrekking had.

In den vroegen morgen van Maandag den 28sten Maart l.l. werd het stoffelijk overschot van boord van Z. M. stoomschip Merapi onder het lossen van 17 saluutschoten naar den wal overgebracht.

Aan 's lands equipagie-werf bevond zich eene Commissie, bestaande uit den Officier van justitie bij den Raad van justitie alhier, den Assistent Resident voor de Comptabiliteit, den Havenmeester en den Luitenant kolonel, plaatselijken kommandant, welke het lijk, dat gedragen door 24 manschappen van Z. M. marine en voorafgegaan en gevolgd werd door een detachement infanterie, begeleidde, naar het huis van den kommandant der 8de militaire afdeeling alwaar eene eerewacht gesteld werd.

De binnengalerij van genoemd huis was herschapen in eene rouwzaal of Chapelle ardente, die eenvoudig, doch passend en indrukwekkend, was gedrapeerd en verlicht.

Des avonds ten zeven ure hield een der geestelijken van de R. C. gemeente alhier, de heer P. DEN OUDEN, in de chapelle ardente, bij de lijkstod godsdienstige geboden, welke plegtigheid werd bijgewoond door den Resident van Soerabaya, den Luitenant kolonel, waarnemenden afdeeling kommandant en onderscheidene aanzienlijke in-ezetenen dezer stad. Na afloop dezer ceremonie werd de toegang tot de rouwzaal voor een ieder geopend en eene talrijke schare van belangstellenden bezocht in dien avond de plaats waar de lijkstod was ten toon gesteld.

De plegtige ter aardebestelling had 'en volgenden morgen ten zes ure, volgens het bereids door ons medegedeelde programma, plaats en de lijkstod zelf, zoowel als alle plaatsen die zij doortrok leverden een indrukwekkend geheel op van goede orde, eerbiedige stilte en passende ernst, niettegenstaande de stoet bij aankomst op de begrafplaats door eene zware regen werd overvallen, die aanhield nadat de plegtigheid was afgelopen.

Groot was de belangstelling door Soerabaya's ingezetenen betoond in het bewijzen der laatste eer aan hunnen Oud-Resident, zoo zelfs dat niettegenstaande een groot deel hunner zich bij den lijkstod in de geleiden der schutterij bevonden, men nog ongeveer 140 rijtuigen achter de lijkstod telde.

Bij den grafkelder werd door den R. C. geestelijke, de heer P. DEN OUDEN, eene eenvoudige doch treffende toespraak tot de omstanders gericht, waarna het hoofd van het gewestelijk bestuur het woord tot de aanwezigen rigte, wijzend op de eervolle en gelukkige loopbaan van den overledene, en meer in het bijzonder op zijne verdiensten omtrent de stad en residentie Soerabaya, die vijf jaren lang getuigen waren geweest van 's mans onverdroten ijver voor 's lands dienst, van zijne krachtige pogingen tot bevordering der belangen van het hem toebetrouwde gewest, dat eens door zijne geestkracht tegen de dreigende gevaren van eenen watermoed werd beschermd; van zijne liefde

voor kunsten en wetenschappen en den gezelligen omgang, terwijl Hij ook later, in 's lands raadzaal, tot uitgebreider werkring geroepen, die belangen nog indachtig was.

Na de om Hem diep treurende familie en de gevoelens van dankbaarheid en hoogachting, die den afgestorvene door velen werden toegedragen, waaronder ook menigeen die thans zijn graf omringden, herdacht te hebben, besloot de Resident met de volgende woorden: „Wel hem die „den naam nalaat van een rechtchapen man, van een onvermoeid staatsdienaar, een lieferlijk echtgenoot en vader. „In vrede ruste zijne asche!

Wij worden uitgenoodigd aan de volgende regels eene plaats in te nemen.

Laatsteleden Zaterdag scheepten zich, aan boord van het Nederlandsche schip Triton, gezagvoerder Adriaans, twee ingezetenen dezer plaats in, vertrekkende met verlof naar Nederland, die geruimen tijd door hunne ambtsbetrekking veel invloed uitoefenden op den maatschappelijken toestand der stad Soerabaya.

De heer P. SWERVEN, afgetreden assistent resident voor de politie, en de heer DR. P. L. ONNEN, afgetreden eerste stads-geneesheer alhier, ondervonden bij hun vertrek vele bewijzen van sympathie bij hunne stadgenooten.

De heer SWERVEN stond gedurende zes achtereenvolgende jaren aan het hoofd der politie, in een tijdsbestek, waarin de afdeeling Soerabaya niet, gelijk thans in twee deelen was gescheiden, zoodat zijn werkring aanmerkelijk grooter en moeilijker was, dan thans het geval geworden is.

Wij willen hier niet opsommen met welke tegenkantingen hij bij de aanvaarding van zijn bestuur in 1858 te kampen had, noch de geringe hulpmiddelen opnoemen die hem ten dienste stonden. Ieder die met ons de tak van bestuur heeft gadegeslagen aan het hoofd waarvan de heer SWERVEN zich heeft bevonden, zal met ons instemmen dat door hem alles is gedaan wat in zijn vermogen was tot welzijn der gemeente, en dat door hem nog meer soude zijn tot stand gebracht indien gevolg ware gegeven aan zijne voorstellen tot verbetering.

De heer ONNEN was, zoo wij meenen, gedurende vijftien achtereenvolgende jaren eerste stads-geneesheer te dezer plaats, heeft in die betrekking der lijden-^{de} menscheit menige belanglooze dienst bewezen en ieder uur vond hem steeds bereid de heelende hand te bieden, waar zijne hulp werd ingeroepen.

Onder zulke omstandigheden zal ieder weldenkende mens instemmen dat de vele blijken van belangstelling, die beide vertrekkenden ten deele vielen, niet onverdiend mogen genoemd worden. De beste wenschen voor hunne voorspoedige reize naar het vaderland en hunnen welstand aldaar, door hunne veelvuldige vrienden ontboezemd, verzegelen hun op hunne reize.

Wij vernemen dat alhier per telegraaf de tijding is ontvangen der benoeming van den heer Jonkhr. Mr. E. A. J. D. Dibbets, thans organande regter in de derde afdeeling, tot assistent Resident voor de politie alhier.

Wij vernemen dat het Gouvernement, krachtens de bepalingen van Art. 47 van het Reglement op het beleid der Regering, den pembekel van het landschap Boeleling (Bali) met name Njomau Gempol, in het belang der openbare orde en rust, heeft verwijderd naar Padang (Sumatra's westkust.)

BATAVIA. — Ten vervolge op vroegere mededeelingen zijn wij in staat gesteld de onderstaande bijzonderheden mede te deelen, nopens een togt tegen eenige kwaadwilligen in het Sintangsche (Wester-Afdeeling van Borneo).

Nadat een elftal moorden in de onmiddellijke nabijheid onzer vesting, den resident overtuigd hadden, dat de overmoed der kwaadwilligen in geenen deele was afgenomen, rukte hij den 15den Februarij aan het hoofd eener kolonne, uit 4 officieren, 150 man en een groot aantal koelies bestaande, van Sintang op.

In vijf dagen kwam men in roeivaartuijen langs de Melawi rivier te Soengi pinang, van waar de togt over land werd voortgezet.

Een officier en 25 man werden te Soengi pinang achtergelaten.

Een vijftigtal dajaks, onder den assistent-resident van Sintang, diende om het terrein, dat te doorloopen was, zooveel mogelijk open te kappen, bruggen te slaan, enz. enz.

Op den eersten dag bereikte de kolonne, na eenen marsch van elf uren, ongemeid Soengi Mau, den 2den dag de dajaksche kampong Oudouw, zonder vijandelijke ontmoetingen.

Op het bivouac van den tweeden dag werd de kolonne echter uit de omringende bosschen beschoten en bij het oprukken in den morgen van den derden dag, aanhoudende van de heuveltoppen, uit loomen, van achter struiken en andere bedekte plaatsen, door den vijand geharceeld; randjoes waren in menigte op den weg geplant.

Bij de kampong Klamboe hield de vijand stand; toen echter deze kampong door de voorhoede onder den later luitenant Conrad bestormd werd, koos hij spoedig het hazenpad, waarna de kolonne stelling nam in de vijandelijke versterkte plaats en den vijand vervolgde.

Des anderen daags rukte de kolonne verder voort.

Vrees der gidsen deed de kolonne afwijken hetgeen haar zeer vermoede. Tegen 1 uur nam zij eenige rust op eenen vrij steilen heuvel.

De vijand begon haar op nieuw van een nabijgelegen heuvel te beschieten, van waar echter een gelukkige granaatworp hem spoedig naar zijne versterkte woningen verdreef. Deze werden nu en tirailleur genaderd, en vervolgens door een gedeelte der voorhoede onder den 2den luitenant-adjudant Lijwies stormerhand ingenomen.

Weinige oogenblikken daarna besweek de 1ste luitenant Fricke, ten gevolge van vermoeienis en uitputting.

Het bleek toen, dat de kolonne mistens nog twee dagen van Lempah verwijderd was en dat geen der gidsen den

neft met drie moeilijkheden te kampen, welke volgens den schrijver het staatkundig gezag van het pausdom in ere brengen, welk gezag noodzakelijk is voor zijne afhankelijkheid en voor de grootheid van zijne godsdienstige sending. De eerste is gelegen in het administratieve stelsel van de Pauselijke Staten, welke niets anders is dan een katholiek gezag toegepast op de belangen van de wereldlijke orde van zaken. De tweede moeilijkheid spruit voort uit het nationale vraagstuk: en de derde, niet de minst gewichtige, is gelegen in de onmogelijkheid, om in een tegenwoordigen toestand een Italiaansch leger samen te stellen. Om derhalve die moeilijkheden uit den weg te ruimen, moet men 1°. het stelsel der kerk vereenigen met een wettig en geregeld staatkundig stelsel in de Kerkelijke Staten; 2°. den Paus onafhankelijk te maken van vraagstukken van nationaliteit, oorlog, wapening, in- en uitwendige verdediging; 3°. een inlandsch leger samen stellen en de Fransche bezetting vervangen door eene krachtige Italiaansche legermacht. Aan deze drie voorwaarden moet een voldoen in het belang van Italië, van de godsdienst en van alle Katholieke staten. Ten aanzien van Sardinië a de schrijver van oordeel, dat het niet kan blijven op het standpunt, waarop het zich bevindt; het mag niet te verzees zich aan het hoofd der Italiaansche beweging hebben gesteld, om later terug te treden. Het moet het middel vinden om de verwachtingen, welke het heeft opgewekt, te bevredigen, op verbeurte van zijn invloed in Italië. Het godsdienstig belang lijdt in Sardinië even als het nationale. Het is dus van gewigt, dat in een Katholijken staat de scheuring met het hof van Rome ophoude; zij geeft voedsel aan de revolutionaire hartstogten, veroorzaakt smart en verlegenheid voor de vrome gemoederen en is een werkelijk gevaar voor de regering. De Piemonstische geestelijkheid oostert geen haat jegens den vertegenwoordigenden regeringsvorm; in 1846 en 1847 was zij geheel toegedaan aan de liberale beweging, en eerst toen de wet op het burgerlijke huwelijk en die op de kerkelijk feesten eene scheuring in het Rome veroorzaakten, is hare houding veranderd. De schrijver vertrouwt te veel op de wijsheid van den eersten minister van den Koning van Sardinië, dan dat hij niet vertuigt zou zijn van diens wensch, om tot eene verzoening te geraken. Die verzoening echter is geene gemakkelijke zaak. Er zijn aangegane verbindtenissen, er bestaat eene geprikkelde eigenliefde, en zonder eene grootsche dad, welke een waarborg zou zijn voor het nationaal belang en een middel, om het met het godsdienstige belang te vereenigen, is het niet mogelijk uit de verwikkeling te raken. Indien daarentegen het status quo in Piëmont blijft voortduren, dan zou het als staatkundig resultaat, en oorlog, als godsdienstige nitkomst, eene schenking ten gevolge hebben. Beide uitkomsten zouden gevaarlijk zijn, niet alleen voor Piëmont, maar voor geheel Italië en voor Europa; en voor deze gevaren raadt de staatkundige wijsheid aan, de oogen niet te sluiten.

(Wordt vervolgd.)

INGEZONDEN STUKKEN.

TWEE BEGRAFENISSEN.

Twee offers had de dood gesocht. Het eene was een hoog geacht persoon, een man die den lande vele diensten had bewezen, naar daarvoor ook tot de hoogste waardigheden was opgeklimd, begiftigd was met eeresteekens en tijdelijke goederen. Ieder elgde zijn lijk. Het grootste gedeelte om de plegtigheid luister bij te zetten, een ander groot gedeelte om, als door een *vis major* geroepen, het hooger bevel op te volgen, even als of men de wacht beoekt of het exercitueplein betreedt. Slechts zeer weinigen, een luttel antal, uit vriendschap voor den overledenen.

Het andere was een minder groot personaalje, hebbende waarop mogt roemen niets anders, dan zijn vaderland met zijn bloed hebben gediend, de vijanden des Konings te hebben bestreden en lder van de militaire Willems-Orde te zijn.

Behalve diegenen welke voor de begrafenis in dienst waren, beoopen weinigen den afgestorvenen kamerad de laatste eer. Echter was ridder der Militaire Willems-Orde.

Maar toen nu die weinigen aan den nederigen station van afgeorvene militairen aanwezig waren, was er geen lijkkoets, geen bodkleet, in één woord niets, zoo dat de plegtigheid tot den volgenden morgen moest worden uitgesteld.

Wat het meeste opzien baarde, was, dat van alle leden der Militaire Willems-Orde op de plaats tegenwoordig, slechts twee of drie aldaar waren, om de lijkstoet te begeleiden, en dat het geheele programma der begrafenis tegen de statuten der Orde indruischte. Wil men nu nog zeggen dat de dood alles gelijk maakt?

Veritas.

KORT HANDELS OVERZICHT.

Soerabaya 1 April 1859.

Invoeren. Lijnwaden in de meeste artikelen met beperkten voorraad tot hoogere prijzen afgedaan. $\frac{3}{4}$ madapolams f 6.15, $\frac{1}{4}$ dito f 7.30 a f 7.40. $\frac{1}{4}$ dito f 8.20 a f 8.25; $\frac{1}{4}$ Calicots f 6. $\frac{1}{4}$ dito f 7 f 7.10. Engelsche witten en ongebleekte goederen vinden mede goede vraag doch zijn weinig voorhanden. Chitons met groote vraag doch onder voorraad.

Verfwaren weinig begeerd. Provisien en dranken in één doen.

Witveeren. Door gebrek aan voorraad waren de omzettingen *Suker* gering en bepaalden zich tot 5000 picols, waarvoor f 19. per No. 16 dadelijk te leveren werd besteed.

Koffij zonder voorraad.

Arak zonder handel; tot f 50 wordt steeds aangeboden.

Koe en buffelhuiden minder gezocht. *Koehuiden* f 35 a f 40. *buffelhuiden* f 15 a f 18.

Bevrachtingen steeds flauw. In de afgelopen maand werden bevracht het Ned. schip *Baltimore* tot f 24 voor rijst en 32 voor tabak; het Nederlandsche schip *Broedertrouw* tot f 35 voor suiker en het Zweedsche schip *Fleda* 25 sh. per ton voor suiker, f 32 per last voor tabak en f 40 voor arak, allen naar Amsterdam. Het Nederl. schip *Laurens Coster* werd bevracht naar Amoy en Macao hier en te Samarang te laden tot 30 dollar-centa.

Witveloursen, 6 md. date op Nederland, pari.

SCHEEPSBERIGTEN.

Aangekomen Schepen te Soerabaya.

Datum	Vlag	Namen der Schepen	Gesagvoerders	Van
Maart. 30	Nederl. Ind.	Banel Gair.	Said Aloewie bin Abd. Rachm. Assegaf.	Grisee.
id. 31	Zweedsche	Hebe.	F. C. Falkenberg.	Batavia.

Vertrokken Schepen van Soerabaya.

Datum	Vlag	Namen der Schepen	Gesagvoerders	Naar
Maart. 30	Nederlandsche	Sperwer.	P. P. Hugos.	Ned. via Banjoewangie.
id. —	id.	Haamstede.	H. H. de Boer.	Nederland.
id. —	id.	De Zwaan.	K. J. van Hemert.	Ned. v. Probolinga en Panaroekan.
id. —	Nederl. Ind.	Naspie Madjiet.	Said Bahm bin Achm. Segaf.	Sandelhout Eiland.
id. —	id.	Stoomschip Ambon.	A. G. Bosch.	Batavia via Samarang.
id. 31	Z. M.	Mesapie.	Kapt. Luit. ter-zee E. M. C. Baak.	Koersstell. om de Oost.
id. —	Nederlandsche	Susanna.	E. Vonck.	Bont.
April. 1	Nederl. Ind.	Stoomschip Koningin der Nederlanden.	E. Lewis.	Sing. via Sam. en Batavia.
id. —	id.	Al Adenis.	Hadjie Hassan.	Siema.
id. 2	id.	Cornia.	Kamalodim.	Passeer.
id. —	id.	Fathal Haer.	Sech Achmt bin Oembarak Bahasoan.	Rottie.
id. —	id.	Krabbe.	Mardam.	Paseroean.

In lading liggende Schepen te Soerabaya.

Vlag.	Namen der Schepen	Gesagvoerders	Bestemming	Agenten
Nederlandsche	Johanna Maria Christina.	C. Gorter.	In Reparatie.	Fraser Eaton & Co.
id.	Louise Jacoba Johanna.	Baumgarten.	Te Koop.	" " " "
id.	Drie Vrienden.	L. P. Andersson.	Onbepaald.	" " " "
Nederl. Ind.	Wilhelmine Cox.	Deibel.	Padang v. Sumanap.	Mathieu Ebbe Ruffe & Co.
Zweedsche	Hebe.	Talkenberg.	Nederland.	Schimmelpenninck & Co.
id.	Catharina.	Olson.	id.	" " " "
Nederlandsche	Derkina Titia.	Evink.	Onbepaald.	" " " "
id.	O. J. Packet.	Postma.	id.	" " " "
id.	Nederland.	Hoekstra.	Onbepaald.	" " " "
id.	Zeeimph.	Witson Elias.	id.	" " " "
id.	Eersteling.	Mann.	Nederlind.	J. F. van Leeuwen & Co.
id.	Arij Scheffer.	Kunst.	Onbepaald.	" " " "
id.	Minister Thorbecke.	C. van Duja.	In Reparatie.	" " " "
id.	Laurens Koster.	Koenen.	Ter bevrachting	" " " "
id.	Kommissaris des Konings v. d Heim.	Van Santen.	Panaroekan.	" " " "
id.	Delfthaven.	Schaap qq.	Onbepaald.	B. Kopersmit & Co.
id.	Baltimore.	Brakke.	Onbepaald.	" " " "
id.	Patriarch Samhiri.	G. G. Lion.	Nederland.	" " " "
Engelsche	Sophia Fraser.	Wilson.	China.	Hill Broekman & Co.
id.	Fleda.	Sanders.	Ter bevrachting.	" " " "
id.	Doris.	Tan Tik Tjan.	Balie.	" " " "
id.	Franklin.	F. H. Gtokman.	Reparatie.	B. J. van Eck & Co.
Nederland.	Stad Gouda.	K. D. Breuning.	Onbepaald.	" " " "
id.	Gebro. Houtman.	C. J. Baz.	id.	" " " "
id.	Broedertrouw.	G. Rotgans.	Amsterdam.	" " " "
id.	Stad Nijmegen.	H. P. Cruijs.	id.	" " " "
Engelsche	Sea Witch.	Devine.	Australie.	P. Karrel & Co.
Fransche	Concorde.	Bertin.	Reparatie.	" " " "
Nederland.	Ferdinand en Louis.	De Weerd.	In lossing.	McMillan Marten & Co.
id.	Everdina Elisabeth.	C. J. Tonjes.	Nederland.	E. ten Brink & Co.

Aangekomen Passagiers.

Met het Zweedsche schip *Hebe*, de heer C. L. Mobach.

Vertrokken Passagiers.

Met het Ned. Ind. stoomschip *Ambon*, de heer F. C. von Franquemont en dochter, benevens bannelingen. — Met het Nederl. Ind. stoomschip *Koningin der Nederlanden*, de heeren W. J. Marten, L. van Trappe, A. G. Smith, J. Aratoon, mevrouw Hammelburg en Z. M. troepen. — Met het Nederl. schip *Triton*, (van de buitenreede) de heeren P. Swerver en echtgenoots, G. J. Netscher en familie. Dr. P. L. Onnen en familie, mevrouw de weduwe Muller, mejufvrouw M. J. Smith, jonge heeren Th. en D. Monnier en van Rees.

SCHEPEN LIGGENDE TER REEDE.

Z. M. wachtschip Batavia; de stoomschepen *Etna*, *Onrust*, *Amsterdam* en *Samarang*; de schepen *Oost India Pakket*, *Arij Scheffer*, *Prius van Oranje*, *Johanna Maria Christina*, *Faidul Mobarak*, *Franklin*, *Nederland* en *Broedertrouw*; het stoomschip *Macassar*; de barken *Fathal Maïn*, *Sajjan Maskour*, *Salma*, *Drie Vrienden*, *Delfthaven*, *Louise Jacoba Johanna*, *Fathool Joesoer*, *Adolf van Nassau*, *Soedul Gair*, *Baltimore*, *Naim Balgijer*, *Abool Hasim*, *Laurens Koster*, *Wilhelmina Cox*, *Abool Hair*, *Alhamadanie*, *Aldjoesoer*, *Kim Tianhoat*, *Zeim Gebroeders Houtman*, *Fathul Karim*, *Fleda*, *Nawan Eljoesoer*, *Banka*, *de Stad Gouda*, *Marion Macentijre*, *Majmoon*, *Derkina Titia*, *Patriarch Samhiri*, *Ferdinand en Louis*, *Zeeimph*, *Minister Thorbecke*, *de Stad Nijmegen*, *Catharina*, *Commissaris des Konings van der Heim*, *Everdina Elisabeth*, *Concorde*, *Banel Gair* en *Hebe*; de brikken *So-Oudin*, *Sophia Fraser*, *Fathal Hair*, *Fathas Seroer* en *Boesroelkarim*; de schoeners *Sarie Tengaroeng*, *Hoseeng*, *Bil Madjiet*, *L' Union*, *Sea Witch* en *Doris*; de kottor *Riengit*.

SUMANAP.

VERTROKKEN.

21 Maart. De Ned. Ind. kottor *Klara*, gezagv. Sahak, naar Banjoewangie.

24 Maart. De Ned. Ind. schoener *Almasoor*, gezagv. Alim, naar Bima.

SCHEPEN LIGGENDE TER REEDE.

Schoeners *Mansoor*, *Sie Damar*, *Mifrejool Moelook*, *Atiat Tilmans* en *Sophia*; brikken *Machmoedie* en *Sie Kanoegraham*; de kottor *Noorrasie*; barken *Jan Schouten* en *Jeannette*.

PASEROEAN.

AANGEKOMEN.

24 Maart. Het Ned. schip *Caroline Geertruida*, gezagv. C. E. Hoekma van Soerabaya.

25 Maart. De Ned. Ind. stoomboot *Kratos*, gezagv. Coldenhoff, van Soerabaya.

26 Maart. De Ned. Ind. schoener *Bella*, gezagv. Jono, van Soerabaya.

VERTROKKEN.

26 Maart. Het Ned. schip *Willem de Clercq*, gezagv. P. Ouwehand, naar Nederland; het Ned. schip *Agneta*, gezagv. R. Givvel, naar Nederland; de Ned. Ind. stoomboot *Kratos*, gezagv. H. Coldenhoff, Soerabaya; de Ned. Ind. kottor *Wich of the Wave*, gezagv. Dija, naar Pamaranokan.

SCHEPEN LIGGENDE TER REEDE.

Schip *Carolina Geertruida*; kotters *Carolina* en *Mad Mira*; de schoener *Bella*.

Aan- en Uitvoer te Soerabaya van den 31sten Maart tot en met den 2den April 1859.

AANVOER.

Van Batavia per het Ned. Ind. stoomschip *Koningin der Nederlanden*, gezagv. E. Lewis, agenten *Fraser Eaton & Co.*

22 kisten manufacturen, 12 kisten vruchten op water, 25 kisten bier, 22 collis koopmanschappen, 40 rollen zijden gederen, *Fraser Eaton & Co.*; 20 collis manufacturen en koopmanschappen, *Major Matsen & Co.*; 53 kisten tin-bladen, *Mo Milan Marten & Co.*; 1 kistje pistolen, *Hill Broekman & Co.*; 9 kisten manufacturen, 10 kisten geveeren, *J. F. van Leeuwen & Co.*; 5 kisten manufacturen, 2 kisten provision, *Order.*

Van Batavia per het Zweedsche schip *Hebe*, gezagv. C. Falkenberg, agenten *Schimmelpenninck & Co.*

5138 staven Zweedsche ijzer, *B. Kopersmit & Co.*

UITVOER.

Naar Banca per het Ned. schip *Zaanstoom*, gezagv. R. L. Schaap. 6400 picols rijst, *Schimmelpenninck en Co.*

Naar Bima per de Ned. Ind. bark *Al Adenis*, gezagv. Hadjie Hassan. 50 1/2 ledige leggers, 11 1/2 picols jav. koperwerk en kleinigheden. Gesagvoerder.

Naar Borneo per het Ned. Ind. schip *Cornia*, gezagv. Kamalodin. 4 1/2 picols katjang olie, 5 picols suiker, 11 picols koperwerk, 20 vaatjes staal. 16 stuks ledige kisten en kleinigheden, diverse Arabieren.

Naar Rottie en Timor, per de Ned. Ind. bark *Fathal Hair*, gezagv. Sech Mohamat bin Oembarak Bahaloan.

1 kist koralen, *J. F. van Leeuwen en Co.*; 1 kist rood katoen, 1 kist malapollams, *Fraser Eaton en Co.*; 8 vaatjes kruid, *Nash.*

Naar Samarang, Batavia en Singapore, per de Ned. Ind. stoomboot *Koningin der Nederlanden*, gezagv. E. Lewis.

5 kisten lijwaden, 8 balen twills, 2 kisten lijwaden, *Fraser Eaton en Co.*

Marktprijzen.

SUIKER No. 16 per picol f 18 1/2 a f 19.—

KOFFIJ Nominaal.

RIJST (GABGA) per kofjang. f 135 a f 145.—

Id. (WITTE) " " f 160 a f 170.—

KORNUIDEN f 40 per picol

ARAK per legger f 50.—

OLIE (KLAPPER) f 14.—

OLIE (KATJANG)

KADJANG MATTEN

ROTTING f 9 a f 12.—

WISSELKOERS Pari.

De intekening in Nederland kan geschieden bij L. VAN BAKKENES & Co te Amsterdam en W. J. VAN HAREN ROMAN te Londen.

GEDRUKT BIJ H. FUHRI & CO, TE SOERABAYA.

weg naar Sedaga, de verblijfplaats der Pangerans Anom Moedah, kende.

Vermits de helft der medegenomene levensmiddelen wa verbruikt en de gebleeserden dringend verzorging vereischen, was een verder doordringen in de wildernissen ongeraden.

Van de militairen sneuvelden een inlandsch fuselier en werden dertien gewond; bovendien werd een dajaksche koeli doodgeschoten en eenigen gekwetst.

(Jav. Cour.)

KAAP DE GOEDE HOOP.

Er is een voorstel om eene stoomcommunicatie met Engeland daar te stellen, door eene gerogelde veertiendaagsche vaart op te rigten, die van Engeland tot Mauritius zoude strekken. — Te Nieuw Kloof station was eenen opstand uitgebroken onder de kaffer-dwangerarbeiders, bij welk oproer een den kaffers het leven verloor en verscheidenen gewond werden. — De Hamburgsche bark *Argo*, kapitein Kolling, van Memel met bestemming naar Batavia via de Kaap, was aan den ingang der Tafelbaai gestrand. Eene commissie van onderzoek rapporteerde aan het bestuur dat de schipbreuk het gevolg was van het laakbare verzuim van den kapitein, door noch op den uitkijk te letten noch het lood te doen werpen.

De kapitein der Engelsche marine Beddingfield, die met de expeditie onder Doctor Livingstone op de Zambezi was medegegaan, is, tengevolge van oneenigheden met het hoofd der expeditie, alleen aan de Kaap aangekomen.

De mailstoomboot *Madagascar*, die tusschen de Kaap en Port Natal voer, was op de hoogte der Bekarivier vergaan doch gelukkig zijn de passagiers en equipage gered.

De oorlogschepen *Sanpareil*, *Nankin*, en *Gigue* waren van China te Simonsbaai aangekomen en verder verzeild naar Portsmouth, terwijl het stoomschip *Surprise* aan de Kaap zou blijven stationeren.

Drie stoomschepen zijn thans in geregelde vaart tusschen Port Natal, Algoa Baai en de Kaapstad.

CHINA.

De laatste berichten van Hongkong loopten tot den 26sten Februarij. Het volgende nemen wij over uit de *Overland Friend of China*.

Wij vernemen dat de zegels van den Keizerlijken Commissaris in het zuiden van China naar Shanghai zijn overgebracht, hetgeen aanleiding geeft tot de veronderstelling dat Hwang-tung voor het einde der volgende maand te Shanghai zal komen, ten einde eene bijeenkomst met Lord Elgin te hebben. Zoo veel ten minsten is zeker dat zijne Lordschap niet naar Wjchow zal gaan om Hwang te ontmoeten, zoo als vroeger gezegd werd.

Thans bevindt zich Lord Elgin te Hongkong en heeft zijne Excellencie kortelings een proefreisje met de *Furios* gemaakt, met welk stoomschip Z. Fox naar Singapore zal sterven, om zijnen broeder, de eerst benoemde Engelsche gezant aan het hof te Pekin, tot daar te gemoet te gaan.

COCHIN CHINA.

Door de aankomst van de Fransche kanonneerboot *Freguet*, die met dépêches voor Europa was belast, hebben wij berichten ontvangen van de Fransch Spaansche expeditie.

Op den 2den Februarij vertrok van Turon het Fransche eskader bestaande uit acht oorlogschepen en duizend man Fransche en Spaansche troepen, die zich aan boord van transportschepen bevonden. — Bij het opvaren der rivier kwamen zij voorbij een groot fort, en een weinig hooger op was een tweede fort, dat den ingang der rivier verdedigde, en tegenover hetwelk eene redoute was, van waar een hevig vuur werd gericht op de kanonneerboot *Dragon*, die de voorste van het eskader was.

Nadat de Fransche Admiraal alles op eenen aanval had voorbereid, opende hij den volgenden ochtend met het aanbreken van den dag zijn vuur. — Het eerste schot van het *Fregat Phlegeton* zette het kruidmagazijn van het fort in brand, en binnen weinig tijds waren de beide sterkten door het zwaar geschut der Franschen vernield, waarna eenige troepen aan wal werden gezet, die al wat brandbaar was in brand staken en al het Cochinchinesche geschut vernagelden.

Op den 12den Februarij stoomde het schip verder de rivier op, met de kanonneerbooten vooruit, wanneer zij eene sterke palissade met eene nieuw opgeworpen batterij ontdekten. — Gedurende den nacht werd onder begunstiging der duisternis de palissade vernield, en met het aanbreken van den dag werd een hevig vuur gericht tegen de batterij, die heftigen tegenstand bood. De kanonneerboot *Avalanche*, die slechts op honderd yards afstands der batterij lag, kreeg verscheidene schoten in de zijde en had ook eenige gekwetsten. Na een gevecht echter van ongeveer een uur viel de batterij in handen der Franschen. Dewijl de tegenstand zeer heftig was geweest en de batterij achter eenig geboomte gemaskeerd lag, hadden de oorlogschepen hun vuur niet goed kunnen rigten. — De Commandant van de batterij was de hoofd mandarijn der provincie, die zich echter in tijds uit de voeten maakte en vond men niets meer dan een aantal doden en gekwetsten.

Op den 14den en 15den werden vier andere forten vernield en in den avond van den 15den lieten de schepen van het eskader het anker vallen voor de stad Saigon nabij de twee batterijen, die in het laatst der vorige eeuw door de Franschen zelf daar waren opgericht, naar het sijsteeem van Vanban, even als de citadel. In den ochtend van den 16den werd de aanval op de stad aangevangen. Een hevig en van beide zijden wel onderhouden vuur duurde ruim een uur, na welken tijd de wallen en verdedigings werken zich in

zulk eenen jammerlijken toestand bevonden dat het garnizoen zich terugtrok in de citadel en de geallieerde troepen den ingang in de geteisterde stad vrij liet. — Nu ging het los op de citadel. — De stoomschepen openden hun vuur en de troepen vielen aan; — de soldaten liepen storm en beklommen de muren; — alles wat hun voorkwam viel voor de bajonet en in weinig tijds zagen zich de geallieerden in het bezit van de stad met al derzelver versterkingen.

In de stad vond men eene groote massa wapens en leeftogt, hetgeen alles in handen der overwinnaars viel. De magazijnen van het citadel bevatten ongeveer 600,000 picols rijst en eene enorme hoeveelheid geweren, benevens koperen munt voor eene waarde van bijna drie millioen francs.

NAPOLÉON III EN ITALIE.

Wij meenen dat onze lezers met genoegen een eenigzins uitgebreid uittreksel zullen ontvangen van de belangrijke brochure van den Heer de Lagueronière, *Napoléon III en l'Italie*, welke men wil weten, dat onder de ingeving van Keizer Napoleon is geschreven. Het geschrift is verdeeld in hoofdstukken of paragraphen, waarvan de eerste eene soort van inleiding tot het eigenlijk te behandelen onderwerp is. In die inleiding zegt de schrijver, dat het Italiaansche vraagstuk een van die kwestien is, welke niet kan worden gesmoord, weshalve het wijzer is die te onderzoeken en door dat onpartijdig onderzoek te trachten de gemoederen te bevredigen, dan hen te verbit teren door minachting of stilzwijgen. Dat onderzoek nu stelt de schrijver zich voor en hoopt aldus nuttig werkzaam te zijn voor eene zaak, welke de grootste staatkundige en godsdienstige belangen van Europa in zich sluit. Italie toch vertegenwoordigt in de geschiedenis iets grootseher nog dan de nationaliteit, namelijk de beschaving. Op dezen grond toch zijn de onsterfelijke beginselen en de roemrijke voorbeelden ontstaan, welke de groote mannen en de volkeren hebben gevormd; Italie is meer dan eene zuster voor de andere natien: Zij is hare moeder [Alles in onderen en nieuweren tijd, zijn genie, zijne magt, zijne instellingen, zijne veroveringen, zijne ongelukken, zijn ondergang, zijne omwentelingen, zijne keizers, zijne pausen, zijne martelaren; alles heeft bijgedragen om het in zekeren zin een oorspronkelijk karakter te geven. Zoowel in de staatkunde als in den oorlog, in de burgerlijke regtspleging en in de strafwetgeving, in de kunsten, in de wel sprekenheid, in de dichtkunst en in de godsdienst, was Italie het gemeenschappelijke vaderland van al de beschaaftde staten. Men kan derhalve zeggen dat zijn invloed op de wereld nimmer heeft opgehouden. Nadat het de wereld had onderworpen, heeft het die verlicht; toen zijne stoffelijke heerschappij was gevallen, heeft zijne zedelijke heerschappij een aanvang genomen. Indien Europa dit vergat, zou het zich on dankbaar toonen, indien Italie dit kon vergeten dan zou het zelfverloochening zijn. Indien men dit offer daarvan eische, zou het met recht kunnen antwoorden: „Wij zouden het geheugen met de spraak hebben verloren, indien het in onze magt ware te vergeten als te kunnen zwijgen.”

De schrijver doet vervolgens uitkomen, dat er in het Italiaansche vraagstuk twee duidelijk onderscheiden beginselen zijn: Het revolutionnaire beginsel en het nationale beginsel; het eerste heeft zijn ontstaan te danken aan subversieve theoriën en hevige hartstogten, onbestaanbaar met de orde van Europa, de wetten der beschaving, het belang der godsdiensten en de staatkundige onafhankelijkheid van den Paus; het andere heeft zijn oorsprong in de geschiedenis en traditiën van Italie en de voorwaarden van den duur en de hechtheid der regeringen. De omwenteling zou in Italië slechts eene onmagtige en vernietigende partij zijn. In Europa, waar de geest van orde gelukkiglijk overal heerscht, en zelfs in Italië geïsoleerd, waar zij de conservatieve en godsdienstige belangen tegen zich zou opwekken, zou zij nergens eenigen steun vinden en aan hare eigene hulpmiddelen overgelaten zijn. Het nationale beginsel vertegenwoordigt hetgeen in Italie aan de gemeenschappelijke verwachtingen van volken en regeringen beantwoordt. Wel ver van de troonen te bedreigen, verliest het die; het opent voor het Pausdom eene belangrijke en roemrijke toekomst, welke eenigen tijd het edele gemoed van Pius IX heeft verlicht, en in 1847 de koningen van Sardinië en Napels door een gemeenschappelijk gevoel van vaderlandsliefde met elkander heeft vereenigd. Bovendien vindt het nationale beginsel in Europa zekere sympathie; want het staat in verband met de beginselen van regt, welke het doel zijn van de staatkunde van alle regeringen; het vindt de ondersteuning van het Fransch-Engelsch verbond, hetwelk gevormd is met het doel om de Europeesche verwikkelingen te voorkomen, de geschillen tusschen de volken te vereffenen en overal het regt der natien en der beschaving te ondersteunen. Engeland kan Italie niet verlaten; want Engeland, zijne regering, zijne staatsmannen, zijne kamers, zijne dagbladen hebben het steeds aangemoedigd en ondersteund, zelfs vóór 1848.

De Fransche regering onder Lodewijk Philips, had het Fransch-Engelsch verbond opgeofferd aan familiebelangen; het gevolg daarvan was, dat zij in Europa alleen stond, dat zij zowel in Italie als in Zwitserland de ingevingen van Oostenrijk moest volgen, en dat Engeland zich met de rol belaste, welke eigenlijk aan Frankrijk toekwam. De schrijver gaat vervolgens na, op welke wijze lord Minto zich van de zending kweet, welke hem door lord Palmerston was opgedragen en welke de gevolgen daarvan zijn geweest voor den invloed van Frankrijk aan gene zijde der Alpen. Italie gelocde niet meer aan Frankrijk en stelde al zijn vertrouwen op Engeland; welk vertrouwen, de schrijver moet het erkennen, niet is berchaamd geworden. Engeland toch heeft, na de Fransche omwenteling van 24 Februarij, toen daar eene staatkunde scheen te zijn ontstaan, welke gunstig was voor de onafhankelijkheid van Italie, niet gearzeld om zich tegen de heerschappij van Oostenrijk te verklaren. Hij voert ten bewijze

daarvan en ten bewijze der belangeloosheid van Engeland te dezen opzichte, eene dépêche aan van Lord Palmerston aan Lord Ponsomby, gezant van Groot-Brittannië te Wenen, welk stuk gedagteekend is 29 October 1848, en waarin gezegd wordt, dat er geen kans voor Oostenrijk is om Opper Italie, welks bewoners een ingekankerden haat jegens het Oostenrijksche leger koesteren; voortdurend te behouden en dat de Oostenrijksche regering wijzelijk zou handelen, indien zij die bevolking van hare heerschappij, welke zij als een juk beschouwt, wilde bevrijden.

Lord Palmerston voorziet, dat dit juk alleen door eene aanzienlijke legermacht, welke grooter kosten veroorzaakt, kan worden gehandhaafd en voorziet, dat vreemde hulp zal worden ingeroepen en verworven. In dit geval zou geheel Europa, zelfs Engeland, Oostenrijk niet te hulp komen; het zou alleen staan en zelfs niet op de hulp van Duitschland kunnen rekenen. Immers, zegt de Britsche staatsman, het beginsel der nationaliteit, dat de leus is van geheel Duitschland, zou bij zoodanigen strijd luid tegen Oostenrijk protesteren. Daarna doet de schrijver uitkomen, dat Engeland handelde gelijk het sprak; dat het Italie in zijne eischen heeft ondersteund. Hij herinbert aan den strijd tegen Oostenrijk en aan de overwinning der Piemontezen, en ook aan de concessien door Oostenrijk aangeboden; namelijk de onafhankelijkheid van Lombardij en eene bijzondere regering voor Venetië, onder voorbehoud van zijne opperleenherschappij. Die voorstellen kwamen toen aan Engeland niet voldoende voor, weshalve het de weigering niet verhinderde, welke met te Milaan daaraan deel ondervonden. Later, toen Piemont de tusschentomat van Frankrijk in den ongelijken strijd inriep, werd daarop, door de regering van den generaal Cavaignac geantwoord door het aanbod van bemiddeling waarbij Engeland zich aansloot. Toen daarover werd onderhandeld, weigerde Oostenrijk, dat inmiddels weder sege vierde, om op den grondslag van vroegere voorstellen te onderhandelen. De slag van Novara maakte aan de onderhandelingen een einde. Italie bezweek, Karel-Albert verliet den troon. Sedert leefde Italie alleen door d vaderlandsliefde en de staatkunde van Piemont, zedelijk ondersteund door het Fransch-Engelsch verbond. Sardinië heeft deelgenomen aan de overwinningen der legers van Frankrijk en Engeland in het Oosten en in het Parijsche congres zitting gehad bij de groote mogendheden en mede medegewerkt tot de regeling der groote belangen van de wereld. Dien rang heeft Sardinië aan zich zelf te danken, en ook aan den invloed van Engeland, hetwelk steeds heeft er naar getreefd om het gewicht van Sardinië te vermeerderen en te bevestigen. Engeland is aan zijn staatkunde ten deze steeds getrouw gebleven en op het Parijsche congres heeft lord Clarendon de wenschen van den graaf Walewski ondersteund, toen deze de aandacht der gevolmagtigden op den inwendigen toestand van Italië vestigde. Ofschoon de regering in andere handen is overgegaan is de geest in Engeland onveranderd gebleven. Het Italiaansche vraagstuk is voor de Engelsche eve als voor de Fransche regering eene zaak van nationaal belang. Ten aanzien van het belang van Duitschland bij deze kwestie, zegt S. dat het gelegen is in de handhaving van de nationaliteit; hij voert ten bewijze daarvan de gezegden van Pius IX en Napoleon I, en tront aan dat Duitschland inconsequent zou handelen, indien het in Italie de nationaliteit wilde vernietigen tot welks handhaving het in de hertogdommen Holstein Lauenburg zo zeer ijvert. Hij betoogt ook, dat het Italiaansche vraagstuk voor Duitschland niets dreigends heeft. Vervolger gaat hij na uit welk oogpunt Frankrijk het vraagstuk moest beschouwen. Hij onderzoekt wat Frankrijk in Italië wil; namelijk de bevestiging der tegenwoordige orde van zaken in Europa door het bezigen van zijn invloed te vereffening van geschillen, welke die orde kunnen bedreigen of in gevaar brengen. Hij gaat na wat de bedoelingen der Fransche republiek en van het eerste keizerrijk zij geweest, en deelt mede wat Napoleon I op St. Helen daaromtrent schreef: „Ik heb steeds het voornemen gehad om de Italiaansche nationaliteit vrij en onafhankelijk te maken. Tot de deputatie, die hem de kroon van Ital aanbod, had hij gezegd: „Ik neem die aan en zal haar behouden, doch alleen zoo lang, als mijne belangen d zullen eischen. Alleen door aan Italie de onafhankelijkheid te beloven, heeft men het overgehaald om zich bij de geallieerden te voegen, die Napoleons val bewerkte. Thans is de toestand veranderd. Het keizerrijk is met e oudste monarchien bevriend en wordt door alle geacht. Men behoeft dus niet te vreezen, dat de oorlogen, welk het eerste keizerrijk hebben gekenmerkt, weder zullen ontstaan. Indien Frankrijk tot den oorlog werd genoodzaakt, behoeft Europa zich daarover niet te verontrusten. Zijne onafhankelijkheid zou er geen oorzaak van zijn; l zou alleen ten doel hebben het voorkomen van omwentelingen, door voldoening te vereffenen aan de behoefte der volkeren en door de bescherming en den waarborg van de erkende beginselen en der regten van hunne nationaliteit.

Hij gaat vervolgens de oorzaken na van de Italiaansche kwestie, ten einde te onderzoeken of de tegenwoordige sta van zaken in Italie kan worden gehandhaafd, dan wel het niet wijzer en staatkundiger zou zijn om daar groe beroeringen te voorkomen en zich door de gebaartenis te laten vooruutloopen.

Te Rome staat de Paus onder de eerbiedige en trouw hoede der Fransche wapenen. Die militaire bezetting eene abnormale maar tevens noodzakelijke zaak. Indi zij ophefde, dan zou te weldra Oostenrijk of de omwenteling te Rome zijn. De edele hoedanigheden en bedoelingen van Pius IX schenen hem eene exceptionele rol in geschiedenis van het pausdom voor te behouden. Het niet aan hem te wijten, dat het wereldlijk gezag, het w hij wilde hervormen, nog is gebleven zoo als hij het v zijn voorganger had ontvangen.

Hij was overtuigd van de noodzakelijkheid der hervorming, doch is in zijne pogingen niet geslaagd. De Pi